

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, 2015. évi szeptember hó 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt **I.r. vádlott** ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2015. február 11. napján kelt 10.B.451/2014/18. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy **I.r. vádlott** 2014. szeptember 23. napjától tölt más ügyben jogerős szabadságvesztés büntetést. Személyi igazolvány száma:

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 2.500 Ft bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

I n d o k o l á s :

A Veszprémi Törvényszék a 2015. február 11. napján kihirdetett **10.B.451/2014/18. számú ítéletében I.r. vádlott** bűnösségét megállapította életveszélyt okozó testi sértés büntetében a Btk.164.§ (1) bekezdés és (8) bekezdés I. fordulat szerint. Ezért 6 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és mellékbüntetésként 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a büntetés 2/3 részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a bűnjelről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

A vádlott és védője felmentésért jelentett be fellebbezést. Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A **Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.117/2015/1. számú átiratában** a védelmi fellebbezést alaptalannak tartotta. Kifejtette, hogy a törvényszék a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le a bizonyítási eljárást és mérlegeléssel megalapozott tényállást állapított meg. Megindokolta, hogy a vádlott bűnösséget tagadó, ám a cselekvősege tényeit részben elismerő védekezését miért nem fogadta el, azt összevetette az egyéb személyi és okirati bizonyítékokkal, ezáltal az indokolási kötelezettségét is teljesítette.

Az ügyész a tényállást pontosítani indítványozta az iratok tartalma alapján az előéleti adatok tekintetében. Mellőzendőnek tartotta a tényállásból a terheltnek és féltestvérének a helyszín elhagyáskori tudattartalmára vonatkozó megállapításokat, mivel az részben ellentétes volt a jogi indokolással, illetve **I.r. vádlott** szándékára és bűnösségének formájára utaló részeket, mivel ezek a jogi indokolás körébe tartoznak. Mellőzni kérte továbbá a halálhoz vezető félrenyelés és a bántalmazás során elszenvedett sérülések közötti távoli, részoki összefüggés feltételezését. A terhelt bűnösségére vont következtetést okszerűnek tartotta akként, hogy **I.r.**

vádlott szándéka testi sértés okozására irányult, míg az életveszélyes eredményt illetően gondatlansága állapítható meg. A minősítést helyesnek ítélte, és a bűnösségi körülmények részleges korrekciója mellett az ítélet helybenhagyását indítványozta.

I.r. vádlott az átiratra tett észrevételeiben - megismételve az elsőfokú eljárásban hangoztatott védekezését - a felmentésre irányuló fellebbezését azzal indokolta, hogy álláspontja szerint nem álltak rendelkezésre azok a bizonyítékok, amik az életveszély okozásában való felelősségét minden kétséget kizáróan megalapozták volna, vagyis hogy a pofonok eredményezték a sértett elesését. Megállapította a törvényszék az ittas elkövetést, holott erre nem volt ténybizonyíték. Álláspontja szerint a szakértők alátámasztották a tárgyalási nyilatkozatukban az ő közrehatásának hiányát azzal, miszerint a sértett a bántalmazást követően 1-2 óra elteltével került életveszélyes állapotba. **1. tanú** indokolatlanul változtatgatta a vallomását, a bíróság mégis azt vette figyelembe az ő védekezésével és a mellette valló tanúk nyilatkozatával szemben. Ezzel akadályozta a terhelti jogok gyakorlását. A helyszíni kihallgatása szabálytalan volt, mivel az elkövetés színhelye már nem volt eredeti állapotában, így ennek eredményét sem lehetett volna a terhére értékelni. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság származása miatt elfogult volt vele szemben, azért szabott ilyen aránytalanul súlyos büntetést.

A másodfokú bíróság a nyilvános ülésén megjelent **védő** a fellebbezését elsősorban enyhítésért tartotta fenn. Álláspontja szerint a terhelt elismerte a bűncselekmény elkövetését a tekintetben, hogy két tenyeres pofont ütött, illetve testi sértést okozott. Kérte nagyobb nyomatékkel értékelni az enyhítő körülményként, miszerint a vádlottnak öt kiskorú gyermek eltartásáról kell gondoskodnia. Az életveszélyes eredmény tekintetében úgy ítélte meg, hogy a tényállás csupán feltételezéseken alapszik, ezért a kedvezőbb minősítés szerint lényegesen enyhébb büntetés alkalmazását kérte.

Az **ügyész** a nyilvános ülésen fenntartotta az átiratában foglaltakat. A bizonyítékok értékelése kapcsán rámutatott, hogy a vádlott valóban elismerte a két pofont, de azt, miszerint a pofonok következményeként életveszélyes sérülés állt elő, azt nem. Ennek ellenére a tényállás a helyszíni szemléről, a helyszíni kihallgatásokról felvett jegyzőkönyvek, a fényképmellékletek, a tanúvallomások, illetőleg a szakértői bizonyítás alapján megállapítható volt. A büntetés mértéke tekintetében előadta, hogy azzal a - kriminológiai értelemben visszaeső - vádlottal szemben, aki cselekményét felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje, illetve ellene folyó más büntetőeljárás alatt, ittasan követi el, a sértettre szobájában, este rátör és a bántalmazás folytatásában csak féltetvére közbelépése akadályozza meg, s a tettlegesség következtében egyébként is maradandó fogyatékoság maradt volna vissza, az első fokon kiszabott szabadságvesztés mindenképpen arányos. Ezért indítványozta, hogy az ítélet elsőfokú ítéletét hagyja helyben a tényállás korrekcióját követően.

A vádlott **az utolsó szó jogán** csatlakozott a védő által előadottakhoz és megismételte a beadványában írtakat.

Az ítélet tábla a Veszprémi Törvényszék ítéletét az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárással együtt teljes körűen felülvizsgálta a Be.348.§ (1) bekezdés értelmében, és a védelmi fellebbezést nem találta alaposnak.

Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást - a terhelt kifogásaival ellentétben - a perrendtartási szabályoknak megfelelően folytatta le, bizonyítási tevékenysége során abszolút hatályon kívül helyezést eredményező hibát nem vétett. Biztosította a vádlott és védője számára a terhelti és védelmi jogok gyakorlását, az elfogultságára pedig nem merült fel adat, mint ahogyan erre korábban a vádlott sem hivatkozott.

A törvényszék kihallgatta a vádlottat, valamennyi felkutatott tanút, a vallomások közötti ellentmondásokat szembesítés útján megkísérelte feloldani. Meghallgatta az igazságügyi orvos-szakértőket és ismertette valamennyi releváns iratot, amely az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges volt. A törvényesen beszerzett bizonyítékokat, amelyek között a hatályos Be. szabályai szerint nincsen fontossági sorrend, egyenként és egymással összevetve is értékelte és részletes indokát adta, hogy a vádlott vallomásának csak azon részeit tudta elfogadni, amelyeket egyéb, elsősorban objektív bizonyítékok; az okiratok és a szakértői vélemény, továbbá az érdektelennek tekinthető tanúk vallomásai is alátámasztottak. Ezáltal az indokolási kötelezettségét is maradéktalanul teljesítette.

I.r. vádlott az életveszély előidézésében való felelősségét mindvégig tagadta. Az ő vallomásával szemben állt a sértett állapotát a cselekmény után közvetlenül észlelő és neki segítséget hívó **1. tanú** vallomása, aki előadta, hogy a szomszéd szobában - az általa nagyon hirtelen haragúnak ismert - **I.r. vádlott** és **sértett** közötti veszekedés hangjaira ébredt fel. Pár perc múlva a sértett szobájából kijött a vádlott és **2. tanú** és a vádlott azzal a megjegyzéssel távozott, miszerint adott két pofont a sértettnek, aki most „pihen”. A vádlott a tettlegesség okát is megjelölte, hogy nem kellett volna a sértettnek olyan megjegyzést tenni, miszerint **I.r. vádlott** élettársa „a pénzt gyógyszerre költse”. Ezt követően mindkét személy sietve távozott. A tanú azonnal bement a sértetthez és azt tapasztalta, hogy a földön, bal oldalán fekszik, a feje mellett 10-20 centiméterre van egy törött lábú műanyag szék, folyik a nyála és hörgő hangokat ad, ezért rögtön hívta a mentőket.

2. tanú, a vádlott féltestvére igyekezett menteni **I.r. vádlottat**, de azt ő sem cáfolta, hogy két nagy pofont kapott a sértett, majd le kellett fognia a terheltet, hogy ne bántsa tovább. A sértett ezt követően elzuhant a földön, ő pedig a vödörben talált vízzel eredménytelenül próbálta felloccsolni. Az előzményekkel kapcsolatosan ő is tudta, hogy **sértett** adott 5.000 forintot kölcsön a vádlott élettársának, amit nem kapott vissza, ezért tette azt a megjegyzést **3. tanú** előtt, hogy „költsék a gyermekek gyógyszereire”. Ez igen érzékenyen érintette az egyébként könnyen indulatba jövő a vádlottat, mivel két kisgyermeküket elvesztették.

3. tanú vallotta, hogy ő tájékoztatta a vádlottat a **sértett** által tett megjegyzésről, amikor a vádbeli estén összetalálkozott a kocsmá előtt **I.r. vádlottal**. A terhelt nagyon ideges lett és közölte, hogy „most elmegy és lever két pofont az ...-nak”. **4. tanú**, a **Ny.** Büfé pultosa elmondta, hogy a cselekmény napján **I.r. vádlott** és testvére délelőtt 10 órától este 21 óráig gyakorlatilag folyamatosan ott italoztak, majd kerékpárral elmentek. Ebben az időpontban még nem volt teljesen sötét. Fél tíz körül, amikor éppen zárni akarta a kocsmát, visszajött **I.r. vádlott** egyedül, kért még italt és nagyon zaklatottnak tűnt. A helyszíni szemle jegyzőkönyv 2013. július 29. napján 21.50 órakor rögzített adatai szerint a sértett szobája egy igen zsúfolt, betonpadlójú, közepén szőnyeggel borított helység volt, ahol a betonos részen találták a

sértettől származó vérszennyeződést, pár centiméterre az eldőlt hiányzó lábú műanyag szék mellett.

Az igazságügyi orvos-szakértői vélemény és nyilatkozat szolgáltatott adatokat az esés és a sérülés kialakulásának mechanizmusára. Eszerint a sértett arcának bal oldalán közepes erejű tompa erőbehatások érvényesültek, melyek okozhatták az arc és a fül zúzódásos sérüléseit. A közepes erővel leadott két pofontól a sértett elveszíthette az egyensúlyát. A bal halánték-falcsonti régióban elszenvedett koponyatörést a közepest meghaladó erejű tompa erőbehatás okozta. A keményburok feletti és a lágyagyhártya alatti vérzés, valamint agyzúzódások ezen erőbehatás következményeként keletkezhetnek, mely nagy valószínűséggel lehetett sima felszínű, kemény felszínhez történő ütdés.

Az oksági összefüggés megállapítása körében még a bíróság rendelkezésére állt az orvosi dokumentáció, mely alapján a sértett véralkohol szintje 1,3 ezrelék volt, amely enyhe fokú ittasság lévén, önmagában nem okozhatta az elesést. Az sem, hogy vaksötétség lett volna a szobában, mert nyár lévén még ilyenkor kint csak szürkület volt, illetve a vádlott és testvére is szabad szemmel eligazodtak a szobában. Viszont a betonozott padlójú, zsúfolt helységben mindenképpen előre látható volt, hogy két, legalább közepes erejű, váratlan pofon hatására egyensúlyát veszítő ember elesve beveri a fejét a kemény padozatba, vagy valamely bútordarabba és súlyos - a fejet ért ütdés okán - akár életveszélyes sérülést szenved.

Az elszenvedett sérülések tekintetében a zúzódások és horzsolások összességükben is 8 napon belül, a koponyatörés, koponyaűri vérzés és agyzúzódás 8 napon túli, 2-3 hónap alatt gyógyultak volna. Ez utóbbi sérülések következményeként életveszélyes állapot alakult ki, melyet a szakszerű orvosi kezelés hártott el. Az agyzúzódás igen nagy valószínűséggel maradandó fogyatékoságot, illetőleg súlyos egészségromlást eredményezett volna.

Az eljárási hibáktól mentesen, mérlegeléssel megállapított tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül, ezért az erre irányuló védelmi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A megalapozott tényállás csupán kisebb helyesbítésre szorul az ügyészi átiratban indítványozottak szerint, melyet a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján a Be.352.§ (1) bekezdés a/ pontja értelmében az alábbi módon eszközölt.

A tényállás személyi részében kell rögzíteni, hogy **I.r. vádlottat** a Veszprémi Városi Bíróság a 2010. szeptember 1. napján kelt és szeptember 21. napján jogerős 8.Fk.1261/2010/2. számú tárgyalás mellőzésével hozott végzésében garázdaság büntette miatt 5 hónap, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. Elkövetési idő 2009. december 10. napja.

E szabadságvesztés büntetés végrehajtását elrendelte a Veszprémi Járásbíróság 2013. március 12. napján kelt és a Veszprémi Törvényszék 2.Bf.309/2013/3. számú határozata folytán 2014. január 30. napján (ezen eljárás hatálya alatt) jogerőre emelkedett 5.B.1790/2011/25. számú ítéletével. Ebben a 2011. május 7. és szeptember 7. napja között elkövetett jármű önkényes elvételének vétsége, rongálás vétsége és 2 rb garázdaság vétsége miatt halmazati büntetésül a bíróság 1 év 8 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, mely büntetést - helyesen - 2014. szeptember 23. napjától vették fogamatba.

Ugyancsak ebben a határozatban került elrendelésre a Veszprémi Városi Bíróság 2011. június 14. napján kelt és jogerős 11.B.2178/2010/9. számú ítéletével - a 2010. május 29.

napján elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége miatt - kiszabott 1 év, 3 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtása.

A Veszprémi Járásbíróság 2015. január 13. napján kelt és január 16. napján jogerős 11.B.643/2014/5. számú ítéletben elbírált garázdaság vétségét a terhelt jelen eljárás hatálya alatt, 2014. január 15. napján követte el.

A Veszprémi Városi Bíróság 2013. szeptember 4. napján kelt és jogerős 6.B.1822/2012/21. számú ítéletben elbírált lopás vétségét a terhelt 2012. szeptember 25. napján valósította meg, tehát jelen ügy tárgyát képező bűncselekményét folyamatban lévő büntető eljárás hatálya alatt követte el.

Mellőzte az ítéletábra a történeti tényállás a 3. oldal 2. bekezdéséből azon vagylagos megállapítást, miszerint a vádlott tenyérrel „vagy ököllel” ütötte meg a sértett arcát, mivel ez utóbbi nem nyert minden kétséget kizáró módon bizonyítást, ezért a vádlottra nézve kedvezőbb, meg nem cáfolt elkövetési módot kell a tényállás részévé tenni.

Ugyanezen bekezdés második mondata azzal egészül ki, hogy a sértett véralkohol szintje 1,3 ezrelék volt (nyomozati irat 131. oldal).

A testi sértés okozására irányuló szándék megfogalmazása az ötödik mondatból a jogi indokolás részét képezi, csakúgy, mint a tudati oldalt elemző 3. bekezdés tartalma.

A 4. oldal második bekezdés utolsó előtti mondata, amely a bántalmazás és a kórházi ápolás során bekövetkezett halál közötti oksági viszonyra vonatkozik, ugyancsak mellőzendő, tekintve, hogy ez csupán feltételezés. (Értelemszerűen a jogi indoklás 8. oldal első és harmadik bekezdésében sincsen helye a vagylagos és feltételes érvelésnek.)

Az így helyesbített **tényállás** minden tekintetben **megalapozott**, az ítéletábra is erre alapította a határozatát a Be.351.§ (1) bekezdése értelmében.

A törvényszék okszerű következtetést vont le a tényállásban ismertetett cselekmény tekintetében **I.r. vádlott** bűnösségére, és helyes annak különös részi minősítése is. A bűncselekmény szöveges megnevezése testi sértés büntette, figyelemmel a 61/2008. számú BKv 1. pontjára, mely szerint a bűncselekményt a bíróság ügydöntő határozatának rendelkező részében a 2012. évi C. törvény Különös Része szerinti alcímével kell megnevezni.

A Kúria 3/2013. Büntető Jogegységi határozatának 4. pontja szerint életveszélyt okozó testi sértés megállapításának van helye, ha a testi sértésre irányuló magatartást tanúsító elkövetőnek a szándéka az életveszélyre is kiterjed, mert ennek bekövetkezését kívánja, vagy ebbe belenyugodva cselekszik. Ilyen szándék hiányában akkor kell ezt a bűncselekményt megállapítani, ha a beállott életveszélyes következmény tekintetében az elkövetőt gondatlanság terheli. Az eredmény tekintetében fennálló gondatlanság megállapíthatóságának általában - így jelen ügyben is - nem az a feltétele, hogy az eredmény előre látható legyen, hanem az életveszélyes eredménynek kell az elkövetőtől elvárható figyelem és körütekintés mellett felismerhetőnek lenni (BH2005.272).

A testi sértésre irányuló egyes szándék alanyi oldalon az ittasság, a személyiségjegyek (az előéletben jól tükröződő erőszakra való hajlam), a felindult állapot és a cselekmény előtt, illetve után tett terhelti kijelentések alapján egyértelmű. Az ittas állapotban agresszív

hajlamú **I.r. vádlott**, megsértődve a **sértett**nek tulajdonított és anyósa által elmesélt megjegyzéstől azon mód elégtételt kívánt venni. A tárgyi oldal elemeit vizsgálva megállapítható, hogy a vádlott a sértett szobájába, esti órában bemenve számon kérte a sérelmét, majd az ágyból éppen felkelt, enyhe fokba ittas, idősebb sértettet váratlanul, két alkalommal, közepes erővel pofon ütötte. A további bántalmazásban féltestvére akadályozta meg. Ezt követően észlelte, hogy **sértett** elesett és a fejét beütötte, sőt a vízzel való lelocsolásra sem reagál, mégis távozott, miután közölte **1. tanú**val, hogy kétszer megütötte. A két, közepes erejű, ugyanazon arcfélre tenyérrel leadott ütés önmagában nem volt alkalmas 8 napon túl gyógyuló súlyos sérülés okozására. **I.r. vádlott** azonban ismerte a terepet, tudta, hogy a szoba betonpadozatú, illetve a sok berendezési tárgy akadályozhatja a szabad mozgást. Számára tehát előrelátható lett volna, ha kellő körültekintéssel jár el, hogy a pofonoktól megtántorodó sértett eleshet és beütheti a fejét úgy a padlóba, vagy valamely bútorba, amelytől súlyos, akár életveszélyes sérülést is szenvedhet. Ily módon hanyagság terheli az eredmény tekintetében.

A büntetés kiszabása során a terhelt javára, illetőleg terhére értékelt enyhítő és súlyosító körülmények körét az 56/2007. BKv kritériumai alapján szükséges pontosítani. Nem enyhít a részleges beismerés, mivel nem párosult a vád tárgyává tett magatartásban való bűnösség elismerésével. A 2 év nem tekinthető jelentős időmúlásnak. Enyhítő körülmény viszont az eredmény tekintetében a gondatlanság enyhébb foka. A vádlott összesen öt kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik. Mellőzendő a súlyosító körülmények közül a „primitív attitűd köztudomásúan elszaporodott volta, mely szerint (főként ittas állapotban) vélt vagy valós szóbeli sérelmeket az emberek egy csoportja azonnal durva fizikai módon próbál meg lerendezni” megállapítás, mivel ilyen általánosítás a bűnügyi statisztikai adatok alapján nem tehető. Ugyanakkor súlyosító, hogy a terhelt esti órán, az ittas állapotban lévő, éppen aludni készülő sértettet saját lakásában, oda engedély nélkül bemenve bántalmazta és azzal csak féltestvére közbelépésére hagyott fel.

Az elsőfokú bíróság messzemenően figyelembe vette a súlyosító tényezőkhez képest csekély számú enyhítő szempontot, amikor a büntetési tétel középértékét alig meghaladó tartamú, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetést, továbbá annak tartamához igazodó mértékű a Btk.61.§ (1) bekezdése és 62.§ (1) bekezdése szerinti közügyektől eltiltás mellékbüntetést az előélete folytán a közügyek gyakorlására is méltatlan vádlott tekintetében meghatározta.

A felfüggesztett büntetés és több büntető eljárás hatálya alatt újabb, kiemelkedő tárgyi súlyú, személy elleni erőszakos bűncselekményt elkövető terhelt esetében, a fő- és mellékbüntetés enyhítésére az ítéletábra nem látott törvényes lehetőséget, ami miatt az enyhítésre irányuló indítványok sem megalapozottak.

A törvényszék tévesen tüntette fel a jelenleg töltött szabadságvesztés kezdő időpontját, illetőleg megváltozott a terhelt személyi okmányának száma, mely adatokat az ítéletábra helyesbített.

Az ítélet egyéb rendelkezései helyesek, ezért azokat a másodfokú bíróság nem érintette.

Mindezekre tekintettel az ítélőtábla a Be.372.§ (1) bekezdés alapján Veszprémi Törvényszék 10.B.451/2014/18. számú ítéletét a rendelkező részben írt helyesbítésekkel a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárás során a vádlott kirendelt védőjének díjával összefüggésben felmerült bűnügyi költség viselése a Be.381.§ (1) bekezdésén nyugszik.

Győr, 2015. szeptember 9. napján

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

. Vajda Edit sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Csák Csilla sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

A Győri Ítélőtábla ezen végzése, és annak folytán a Veszprémi Törvényszék 10.B.451/2014/18. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett, és végrehajtható.

Győr, 2015. szeptember 9. napján

. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kiadó: